

தங்கக் கட்டிகள்

(Golden Nuggets)

[இந்த மணி நேர செய்தியிலிருந்து]

பாகம் - 14

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின்

மணவாட்டி எதை

எதிர்நோக்கியிருக்கிறாள்?

இப்பொழுது நாம் நம்முடைய சந்ததியில் கர்த்தருடைய வருகையை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய சந்ததியில் நான் எழுப்புதலை எதிர்பார்க்கவில்லை, கர்த்தருடைய வருகையையே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியின் காணக்கூடாத இணைப்பு,
நவம்பர் 25, 1965, பக்கம் 9

இப்பொழுது, வேதம் என்ன கூறுகிறதென்றால்... நீங்கள் என்னைத் தீர்க்கதரிசி என்று அழைப்பீர்களானால் – நான் அவ்விதம் என்னைக் கூறிக் கொள்ளவில்லை – ஆனால் நீங்கள் என்னைத் தீர்க்கதரிசி என்று அழைப்பீர்களானால், ஞாபகம் கொள்ளுங்கள், இதை உங்களுக்குத் தீர்க்கதரிசியின் நாமத்தினால் உரைக்கிறேன் (பாருங்கள்?). உயிர்த்தெழுதலும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுதலும் பொதுவாக உலகம் முழுவதிலும் நிகழுமென்று தீர்க்கதரிசியின் நாமத்தினால் உரைக்கிறேன். நீங்கள் எங்கே இருந்த போதிலும், அந்த நேரம் வரும்போது, அவரைச் சந்திக்க நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவீர்கள். அவ்வளவு தான்! நீங்கள் எங்கிருந்த போதிலும், உங்களை எதுவும் நிறுத்த முடியாது. நான் அவர்களில் ஒருவனாக அங்கிருப்பேன் என்று நம்புகிறேன், அது போன்று நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் அங்கிருப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

கேள்விகளும் பதில்களும் (COD 2:19), ஆகஸ்டு 23, 1964
காலை, பத்தி எண் 264

சுவிசேஷத்தின் ஒரு ஊழியன் என்னும் முறையில், இன்னும் மணவாட்டியின் எடுத்துக் கொள்ளப்படுதலைத் தவிர வேறு எதுவும் விடப்பட்டுள்ளது என்பதை என்னால் காண முடியவில்லை.

காலத்தையும் அதன் செய்தியையும் அடையாளம் கண்டு கொள்ளுதல், ஜூலை 26, 1964 காலை

சோதோமில் இருக்கும் மக்களை நோக்கிப்பாருங்கள். அங்கே அவர்களுடைய தூதர்கள் அவர்களுடன் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆபிரகாமுடைய ராஜரீக வித்து எங்கே இருந்தது? “சோதோமின் நாட்களில் நடந்தது போல” என்று சொல்லும்போது அதற்குரிய அடையாளம் என்ன? தேவன் மாம்சத்தில் வந்து தன்னை வெளிப்படுத்தினார். தன்னுடைய முதுகிற்கு பின்னால் இருந்த கூடாரத்திற்குள் இருந்த சாராள் தன்னுடைய இருதயத்தில் நினைத்ததை அவர் பகுத்தறிந்து கூறினார். புறஜாதியாரின் உலகம் அழிக்கப்படுவதற்கு முன் கொடுக்கப்பட்ட கடைசி அடையாளம் அதுவே. தேவனுடைய கோபத்தினால் புறஜாதியாரின் ஆட்சியிலுள்ள இந்த முழு உலகம் அக்கினியால் அழிக்கப்படுவதற்கு முன் சபையானது அதின் கடைசி அடையாளத்தை பெற்றாகி விட்டது. நீ இதை விசுவாசிக்கிறாயா?

யார் இந்த மெல்கிசேதேக்கு?, பிப்ரவரி 21, 1965, பத்தி எண் 160

ஆனால் தலையும் சரீரமும் ஒன்றாக இணையும் போது, பரிசுத்த ஆவியின் முழு வல்லமை அவளை உயிருடன் எழுப்பி... மரித்தவர்களும் கூட, நூறு ஆண்டு

களுக்கு முன்பு கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள், அவருடைய பரிசுத்த அலங்காரத்துடன் உயிரோடெழுந்து வானங்களின் வழியாக பறந்து செல்வார்கள்.

கிறிஸ்து என்னப்பட்ட இயேசுவை நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?, நவம்பர் 24, 1963, பத்தி எண் 116

வேறொன்றையும் கூற விரும்புகிறேன். இது இணையும் நேரம். சபைகள் இணைகின்றன, நாடுகள் இணைகின்றன... இது தேவனும் அவருடைய மணவாட்டியும் இணையும் நேரமும் கூட. இதை நான் பயபக்தியோடும் மரியாதையோடும் கூறுகிறேன். கிறிஸ்துவின் மணவாட்டி அழைக்கப்பட்டாள் என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன். அவள் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் முத்தரிக்கப்பட்டாள் என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன். எல்லாம் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டு இயங்க ஆயத்தமாயுள்ளது என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன். அவர்கள் பூமியிலிருந்து அவளை மகிமைக்குள் எடுத்துக்கொள்ளப் படுதலில் கொண்டு செல்லவிருக்கும் இயக்கும் சக்திக்காக காத்திருக்கின்றனர். அதை நான் முழு இருதயத்தோடும் விசுவாசிக்கிறேன். ஆம், ஐயா! அவர் எப்படி அதை செய்யப் போகிறார் என்று நமக்குத் தெரியாது, ஆனால் அவர் அதை செய்வார்.

கிறிஸ்து என்னப்பட்ட இயேசுவை நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?, நவம்பர் 24, 1963, பத்தி எண் 115

ஒரு நொடியில், ஒரு இமைப்பொழுதில் சபை மறு ரூபமாக்கப்படுவதற்கு நமக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுதலுக்கேற்ற விசுவாசம் இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் நாம் எடுத்துக்கொள்ளப்படுதலில் செல்லவே முடியாது.

பரிசுத்த ஆவியின் பேரில் கேள்விகளும் பதில்களும்,
டிசம்பர் 19, 1959, பத்தி எண் 21

அந்த தூதர்கள் எவ்வளவு விரைவில் பூமிக்கு வந்தனரோ, அவ்வளவு விரைவில் நாம் “மறுருபப்படுவோம் – ஒரு நொடியில், ஒரு இமைப்பொழுதில், நித்திரையடைந்தவர்களுடன் கூட நாமும் ஒருமித்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, கர்த்தரை ஆகாயத்தில் சந்திப்போம்.”

ஐயா, இதுதான் முடிவின் அடையாளமா?, டிசம்பர் 30,
1962, பத்தி எண் 417

அவருடைய வருகையைக் குறித்தும் எடுத்துக் கொள்ளப் படுதலைக் குறித்தும் சற்று முன்பு ஒரு மனிதன் என்னிடம் கேட்டது போல, நாம் அதை இப்பொழுது அறிந்துள்ளதைப் போல நாம் அறிவோம். நாமும் நமது காலத்தை இவ்வுலகில் கழித்து விட்டோம். ‘எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல்’ நிகழும் சமயம் அருகாமையிலுள்ளது. சபையை ஒன்று சேர்த்து, நாம் வாழ்கின்ற இந்த சரீரங்களை மறுருபப்படுத்தும் இயற்கைக்கு மேம்பட்டதை, பெலனை அளிக்கின்றதுமான எடுத்துக் கொள்ளப்படுதலின் விசுவாசத் திற்காகவும் நாம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மரித்துப் போனவர்களை தேவன் இப்பொழுது நம் கண்களுக்கு முன்பாக உயிரோடெழுப்பி அவர்களை நம்முன் கொணர்ந்து நிறுத்துவதையும், ஒரு மனிதன் நிழலைப் போன்று மாறும் அளவிற்கு அரித்தெடுக்கும் புற்று நோயை சுகமாக்கி அவனை மறுபடியுமாக திடகாத்திரமான, ஆரோக்கிமான மனிதனாக தேவன் மாற்றுவதை நாம் காணும் போது, அது ஜனங்களுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் படுதலுக்கேற்ற விசுவாசத்தை நமக்களித்தாக வேண்டும். ஒளி வானத்திலிருந்து பிரகாசித்து, எக்காளம் தொனிக்கும் போது, கிறிஸ்துவின் சரீரம் விரைவில் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டு, நொடிப்பொழுதில் மறுருபமடைந்து, ஆகாயத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். ஆம் அத்தகைய ஒரு சம்பவம்

நிகழ வேண்டும். வேத கல்லூரிகள் இதனைக் குறித்த அறிவைப் பெற்றிருக்கலாம். ஆனால் அவைகளால் அதனை உற்பத்தி செய்ய முடியாது. அவர்கள் அறிவுப்பூர்வமாக சரியாகவே இருக்கின்றனர். ஆனால் நீங்கள் அந்த ஒளியைச் சந்திக்க வேண்டும்! அந்த ஒன்றை நீங்கள் கண்டடைந்தாக வேண்டும்.

முறையிடுகிறது என்ன? சொல்! ஜூன் 14, 1963, பத்தி
எண் 49

ஆகையால் ஒரு மனிதன் விசுவாசத்தினாலே ஜீவித்து விசுவாசத்தினாலே நடந்து (நான் கூறும் விசுவாசம் “பொருள் விசுவாசம்” வரும்போது இந்த முழு உலகினின்று பிரிக்கப்பட்டவனாய் கிறிஸ்துவிலே புது சிருஷ்டியாக மாறுகிறான். அங்கே நீ மணவாட்டி என்னும் பொருளுக்குள் செல்லுகிறாய். அப்பொழுது நீ எடுத்துக் கொள்ளப் படும் நிலைக்குச் செல்லுகிறாய். அது என்னவென்றால் நாம் ஒவ்வொருவரும் (போதகர் மாத்திரமல்ல) மூப்பன் மார், தர்மகர்த்தாக்கள் அதாவது போதகரல்லாதோர் ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட ஆளும் தேவனோடு இருக்கும் ஒரு உலகத்தில் நடக்கிறார்கள். அவருடைய ராஜ்யத்துக்குள் நீ ஞானஸ்நானம் எடுத்துக்கொண்டாய். அங்கே உன்னையும் தேவனையும் தவிர வேறு ஒருவருமில்லை. அவர் கட்டளைகள் கொடுக்க, நீ அதை நிறைவேற்றுகிறாய். அவர் சொல்லும் எல்லாவற்றையும் ஒரு சிறு சந்தேகத்தின் நிழல் கூட இல்லாதவாறு நீ நடந்து செல்லுகிறாய். கர்த்தர் இதைச் சொல்லுகிறார் என்றால், அதனின்றி உன்னைப் பிரித்தெடுக்க பேசி வெளியேற்ற யாராலும் முடியாது. நீ தொடர்ந்து முன்னேறிச் சென்று கொண்டிருக்கிறாய். நீ பரிபூரண விசுவாசத்துக்குள் செல்லுகிறாய். அது ஒருக்காலும் தவறாத பரிபூரணத்துக்குள் உன்னை வழிநடத்துகிறது. அந்த விசுவாசம் ஒருக்காலும் தவறாது. அவருடைய

பரிபூரண விசுவாசத்தின் காரணத்தால் அவர்களுக்கு அவர் ஒரு புரியாத புதிராகவே காணப்பட்டார். அது போன்ற பரிபூரண விசுவாசம் கொண்டவர்கள் மற்றவர்களுக்கு அறிந்து கொள்ள முடியாதவர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

பரிபூரண விசுவாசம், ஆகஸ்டு 25, 1965 மாலை, பத்தி எண் 114

நாம் உயிர்த்தெழுதும் போது, முதலாவது நடப்பது என்னவெனில்... உயிரோடிருப்பவர்கள் இங்கிருப்பார்கள்... முதலாவதாக உயிர்த்தெழுதல் நிகழும், நித்திரையடைந்தவர்களின் உயிர்த்தெழுதல். நித்திரையிலுள்ளவர்களை தட்டி எழுப்பும் நேரம் ஒன்றிருக்கும். இப்பொழுது பூமியின் தூளில் நித்திரை செய்து கொண்டிருப்பவர்கள் – பாவத்தில் நித்திரை செய்து கொண்டிருப்பவர்கள் அல்ல, அவர்கள் தொடர்ந்து நித்திரை செய்து கொண்டிருப்பார்கள். இன்னும் ஆயிரம் ஆண்டு காலம் வரைக்கும் அவர்கள் தொடர்ந்து நித்திரையிலிருந்து எழும்புவதில்லை. ஆனால் கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்து பூமியின் தூளில் நித்திரை செய்து கொண்டிருப்பவர்கள் முதலில் நித்திரையிலிருந்து எழுப்பப்படுவார்கள். அவர்கள் – இந்த அழிவுள்ள சரீரங்கள் கர்த்தருடைய எடுத்துக்கொள்ளப்படும் கிருபையினால் அழியாமையைத் தரித்துக் கொள்ளும். அதன் பிறகு நாம் எல்லோரும் ஒன்று கூடுவோம். அவர்கள் ஒன்று கூடத் தொடங்கும்போது, உயிரோடிருக்கிற நாம் மறுபெறப்படுவோம். இந்த அழிவுள்ள சரீரங்கள் மரணத்தைக் காண்பதில்லை. ஆனால் சடுதியாக, நம்மை வேகமாக அடித்துக் கொண்டு செல்வது போன்ற ஒன்று உண்டாகும். அப்பொழுது நீங்கள் மறுபெறமடைவீர்கள். நீங்கள் ஆபிரகாமைப்போல், வயோதிபனிலிருந்து வாலிபனாகவும், வயோதிப ஸ்திரீயிலிருந்து வாலிப ஸ்திரீயாகவும் மாறி விடுவீர்கள். இந்த சடுதியான மாற்றம் என்ன? சற்று கழிந்து

நீங்கள் சிந்தனையைப்போல் பிரயாணம் செய்வீர்கள். அப்பொழுது நீங்கள் ஏற்கனவே உயிர்த்தெழுந்தவர்களை காண முடியும். ஓ, என்ன ஒரு நேரம்! அதன் பிறகு நாம் அவர்களுடன் ஒன்று சேர்ந்து, அவர்களோடு கூட எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, கர்த்தரை ஆகாயத்தில் சந்திப்போம்.

உங்கள் அங்கிள் தென் கென்டக்கியில் அடக்கம் பண்ணப்பட்டிருந்தால், அவர் இந்தியானாவுக்கு கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்றோ, அல்லது இந்தியானாவில் அடக்கம் பண்ணப்பட்டிருந்தால், தென் கென்டக்கிக்கு கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்றோ அவசியமில்லை. அவர் எங்கிருந்தாலும்... கடலில் மரித்தவர் கடலிலிருந்து எழுந்திருப்பார்கள். விளையாட்டு அரங்கத்தில் சிங்கங்களினால் புசிக்கப்பட்டு அழிக்கப்பட்டவர்களும், அக்கினி சூளையில் போடப்பட்டு எலும்புகளும் கூட சாம்பலானவர்களும் உயிரோடெழும்புவார்கள். அவர்கள் ரோமாபுரியில் இருந்திருந்தாலும், ரோமாபுரியிலுள்ள விளையாட்டு அரங்கத்தில் இருந்திருந்தாலும், அல்லது தென் பாகத்திலுள்ள வெப்பமான காடுகளில் இருந்திருந்தாலும், அல்லது பனி உறைந்துள்ள வடக்கு பாகத்தில் இருந்திருந்தாலும், அவர்கள் மரித்தோரிலிருந்து உயிரோடெழுந்து, மறுரூபமடைந்து மேலே கொண்டு வரப்படுவார்கள். உயிரோடிருப்பவர்கள் ஒரு நொடிப்பொழுதில், ஒரு கண இமைப்பொழுதில் மறுரூபமடைந்து, அவர்களோடு கூட எடுத்துக்கொள்ளப் படுவார்கள்.

அப்பிரிக்காவின் ஊழியக்களத்தில் மரித்துப்போன மிஷனரிமார்களைப் பாருங்கள். வடக்கிலுள்ள பனி உறைந்த இடங்களில் மரித்துப் போனவர்களைப் பாருங்கள். விளையாட்டு அரங்கங்களிலும், உலகம் முழுவதிலும், காங்கோ பிரதேசத்திலும் மரித்துப் போனவர்களைப் பாருங்கள். அவர்கள் எல்லாவிடங்களிலும் மரித்தனர் - சீனாவில்,

ஜப்பானில், உலகெங்கிலும். கர்த்தருடைய வருகை உலகம் முழுவதற்கும்; எடுத்துக் கொள்ளப்படுதல் உலகம் முழுவதும் சம்பவிக்கும்.

நேரம் மாற்றத்தைக் கவனியுங்கள். “படுக்கையில் இரண்டு பேர் இருப்பார்கள்; நான் ஒருவனை எடுத்துக் கொண்டு மற்றவனை விட்டு விடுவேன்.” அதே நேரத்தில், “இரண்டு பேர் வயலில் இருப்பார்கள்; நான் ஒருவனை எடுத்துக்கொண்டு மற்றவனை விட்டு விடுவேன்”. ஒன்று பூமியின் இருளான பக்கம், மற்றது பூமியின் வெளிச்சமான பக்கம். பாருங்கள்? அது உலகம் முழுவதும் நடக்கப் போகும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல். ஆம், சபையானது ஒன்று கூடியிருக்கும். ஆனால் அது உயிர்த்தெழுதலும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுதலும் நிகழ்ந்த பிறகு.

கேள்விகளும் பதில்களும் (COD 2:19), ஆகஸ்ட் 23, 1964 காலை, பத்தி எண் 58-61

இந்த ஆபிரகாமிய காலத்திலே நாம் எங்கே இருக்கிறோம்? நாம் இருக்கும் இந்த சமயத்திலே, நாம் வாழும் இந்த வேளையிலே, நாம் எங்கே இருக்கிறோம்? எல்லா தரிசனங்களும் நிறைவேறியிருக்கின்றன.

இந்த வேதவாக்கியம் இன்றையத்தினம் நிறைவேறிற்று, பிப்ரவரி 19, 1965, பத்தி எண் 162

அங்கே ஆயிரக்கணக்கான காரியங்கள் சொல்லப் பட்டன, அவைகள் எல்லாம் நடந்தேறி விட்டன!

தற்கால நிகழ்ச்சிகள் தீர்க்கதரிசனத்தின் மூலமாய் தெளிவாக்கப்படுகின்றன, டிசம்பர் 6, 1965, பத்தி எண் 192

நான் கூறுவது உங்களுக்குப் புரிகிறதா? அவர் தமது சரீரத்திற்கு ஜீவனைக் கொடுக்கத் தொடங்கி விட்டார் - (ஏன்?) அது அவர் மீட்ட அந்த ஒன்றாகும்.- மத்தியஸ்த

ஊழியம் நடைபெறுகின்றது, எடுத்துக் கொள்ளப்படுதலை அவர் உறுதிபடுத்துவதற்காக தமது ஜீவனை அவர் சரீரத்திற்குக் கொண்டு வருகிறார்.

கிறிஸ்து தேவனுடைய பரமரகசியத்தின் வெளிப்படுதலாயிருக்கிறார், ஜூலை 28, 1963, பத்தி எண் 538

இயேசு அதைத் தான் கூறினாரல்லவா? “அந்நாளில் அநேகர் என்னை நோக்கி: கர்த்தாவே, நாங்கள்... செய்ய வில்லையா? என்பார்கள்.” பாருங்கள்? நீங்கள் சுகமளிக்கும் கூட்டங்களில் உங்கள் நம்பிக்கையை வைக்க முடியாது என்பதை உங்களால் காண முடியவில்லையா? அப்படிப்பட்ட எந்த அடையாளத்திலும் உங்கள் நம்பிக்கையை நீங்கள் வைக்க முடியாது. நீங்கள் நம்பிக்கை வைக்கக் கூடிய ஒன்றே ஒன்று வேதத்திலுள்ள கர்த்தர் உரைக்கிற தாவது என்பதன் பேரில் மட்டுமே. இப்பொழுது சபையே, உங்களை அங்கு தான் வைக்க நான் முயன்று வந்திருக்கிறேன். என் பிள்ளைகளே, எனக்கு ஏதாகிலும் நிகழ்ந்து தேவன் என்னை இந்த உலகத்திலிருந்து எடுத்துக் கொள்வாரானால், நீங்கள் ஒரு போதும் தவற வேண்டாம்; அதாவது, வார்த்தையில் நிலைத்திருங்கள். வார்த்தையை விட்டு விடாதீர்கள். அதற்கு முரணான எதையும், அது எதுவானாலும் அதை தனியே விட்டு விடுங்கள். அப்பொழுது அது சரியென்று நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள். பாருங்கள்?

கேள்விகளும் பதில்களும் (COD 2:20), ஆகஸ்டு 23, 1964 மாலை, பத்தி எண் 8

ஓ, சபையானது ஆத்துமாவில் மென்மையடைந்து, ஆவியில் இனிமையடைந்து, அவரில் மூழ்கித் திளைக்கும் வரை எவ்வளவாக அவர் சந்நிதானத்தில் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது!

தேவனால் அருளப்பட்ட ஒரே ஆராதனை ஸ்தானம்,
நவம்பர் 28, 1965 காலை

இங்கிருக்கும் சபையானது இவைகளை அறிந்து கொள்ள வேண்டியதில்லை... ஆகவே எதைக் குறித்தும் வியாக்கியானம் கூற வேண்டாம். பாருங்கள்? உங்களுக்கு என்ன அறிவிக்கப்பட்டதோ அதை நினைத்துக்கொண்டு ஒரு கிறிஸ்தவ ஜீவியம் செய்து முன்னேறுங்கள். உங்கள் சபைக்குச் செல்லுங்கள். நீங்கள் எங்கிருக்கிறீர்களோ அங்கே ஒரு உண்மையான ஒளியாக இருங்கள். கிறிஸ்துவுக்காக வாஞ்சையுள்ளவர்களாய் இருந்து, நீங்கள் எவ்வளவாய் அவரை நேசிக்கிறீர்கள் என்பதை மக்களுக்குக் கூறுங்கள். எப்பொழுதும் உங்கள் சாட்சியை அன்புடன் மக்களிடம் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள். பாருங்கள்? மாற்றிக் கூறுவீர்களானால், நீங்கள் பாதையை விட்டு விலகினவர்களாய் இருப்பீர்கள். பாருங்கள்? ஒவ்வொரு முறையும் நீங்கள் அதைச் செய்ய முயற்சித்த போது வழிவிலகினீர்கள். பாருங்கள்? ஆகவே, வியாக்கியானம் செய்ய முயல வேண்டாம்.

முக்கியமாக இன்றிரவு, அந்த முத்திரை உங்கள் முன்பாக திறக்கப்படும்போது, பாருங்கள், அதை வியாக்கியானிக்க முயற்சி செய்ய வேண்டாம். பாருங்கள்? தாழ்மையாக இருந்து எளிமையான செய்தியுடன் முன்னேறுங்கள்.

முத்திரைகள் மீதுள்ள கேள்விகளும் பதில்களும், மார்ச் 24,
1963 காலை, பத்தி எண் 16, 17

இன்று காலைதான், நான் எப்படி ஜெயங்கொள்வது? என்பதை என் பொருளாகத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை நான் தெரிந்து கொள்ளக் காரணம் – எழுப்பதலின் ஆவியை நாம் அணைந்து போகச் செய்யக்

கூடாது என்பதே. நாம் எழுப்புதலை கொண்டவர்களாய், அதை ஒவ்வொரு நாளும் எரியச் செய்ய வேண்டும். கிறிஸ்து அவனுக்குள் ஜீவிப்பதற்காக அவன் அனுதினமும் சாக வேண்டியிருந்ததாக பவுல் கூறுகிறான். நாமும் நமக்குள் இருக்கும் எழுப்புதலை சாக விட்டு விடக் கூடாது.

நான் எப்படி ஜெயங்கொள்வது?, ஆகஸ்டு 25, 1963, பத்தி
எண் 33

எனவே, இப்பொழுது, நான் இதுவரை கூறாத ஒன்றை உங்களிடம் கூறப்போகிறேன். இவ்வளவு காலமாக, இத்தனை ஆண்டுகளாக இதையே நாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம் (நான்கு அல்லது ஐந்து ஆண்டுகளாக, அல்லது ஒருவேளை அதற்கும் அதிகமாக), மூன்றாம் இழுப்பு இப்பொழுது உறுதிப்படுத்தப்பட்டு விட்டது. அது என்னவென்று உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியுமென்று நான் உறுதி கொண்டிருக்கிறேன்.

இப்பொழுது ஞாபகம் கொள்ளுங்கள், அதை யாருமே பாவனை செய்ய மாட்டார்கள். அது பாவனை செய்யப்பட முடியாது. அது இப்பொழுது இருந்து வருகிறது. இதைக் குறித்து நான் எச்சரிக்கப்பட்டுள்ளேன்... வெகு விரைவில் – இந்த நேரத்தில் தானே, இப்பொழுது தான் அது நிகழ்ந்தது. எனவே உங்கள் மத்தியில் அதன் பிரசன்னத்தை அது அடையாளம் காண்பிக்க முடியும். பாருங்கள்? ஆனால் உலக சபைகள் ஆலோசனை சங்கம் நெருக்கத்தைக் கொண்டு வரும் வரைக்கும், அது பெரிதான வழியில் உபயோகப்படுத்தப்படாது. அது அப்படி செய்யும் போது... பெந்தெகொஸ்தேயினர் போன்றவர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் ஏறக்குறைய பாவனை செய்ய முடியும். ஆனால் அந்த நேரம் வரும் போது (அந்த இறுக்கம் வரும்

போது), நீங்கள் தற்காலிகமாக கண்டு வந்தது அதன் முழு வல்லமையுடனும் வெளிப்படுவதைக் காண்பீர்கள்.

பார்வையைத் திருப்பி இயேசுவை நோக்கிப் பாருங்கள்,
டிசம்பர் 29, 1963, பக்கம் 11

நினைவிருக்கட்டும், அந்த கோதுமையானது தொடர்ந்து அப்படியே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. உயிர்த்தெழுதலிலே, அந்த கோதுமையின் பெலன் எல்லாம் சரியாக அந்த கோதுமைக்குள் வந்து சேரும், அது அந்த தலையை உருவாக்கப் போகும் போது, அந்த மேன்மையான உயிர்த்தெழுதலிலே வெளியே வர!

தற்கால நிகழ்ச்சிகள் தீர்க்கதரிசனத்தின் மூலமாய்
தெளிவாக்கப்படுகின்றன, டிசம்பர் 6, 1965

நீங்கள் இயற்கையை கவனித்து வருவீர்களானால்... ஒவ்வொரு காலமும் கோதுமை செடியுடன் எவ்வாறு ஒத்துப்போனது என்று நாம் பார்த்தோம். இப்பொழுது நாம் கடைசி காலத்தில் இருக்கிறோம். பதர் தன்னை வெளியே இழுத்துக் கொண்டது. பதினைந்து ஆண்டு காலமாக – ஏறக்குறைய இருபது ஆண்டுகள் ஆகி விட்டது – செய்தி யானது ஒரு நாட்டிலிருந்து வேறொரு நாடு பரம்பிக் கொண்டே செல்கின்றது. இன்று காலை, அமெரிக்கா தேசம் முழுவதுமே தொலைபேசியில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது (பாருங்கள்?) இத்தனை ஆண்டுகள் கழிந்தும் அது ஒரு ஸ்தாபனமாகவில்லை. அது தன்னை ஸ்தாபித்துக் கொள்ள முடியாது. இதைப்போன்ற ஒன்று இதற்கு முன்பும் இருந்ததில்லை, இனி இருக்கப் போவதுமில்லை.

இன்றுள்ள செய்தியின் காரியம் என்னவெனில், இதை இருதயத்தில் பெற்றுக்கொண்டுள்ளவர்கள் முதிர்வடைவதற்காக, அவர்கள் குமாரனின் சமூகத்தில் வைக்கப்

பட வேண்டும். பாருங்கள் நீங்கள் செய்தியை ஏற்றுக் கொள்கிறீர்கள். பின்பு குமாரன் தாமே உங்களை உலர வைத்து, உங்களில் காணப்படும் பச்சை நிறத்தன்மை அனைத்தையும் அகற்றி (பாருங்கள்?) உங்களை முதிர்வடைந்த கிறிஸ்தவர்களாகச் செய்கிறார். நான் கூறுவது உங்களுக்குப் புரிகின்றதா? தமது சபையை ஏற்றுக்கொள்ள தேவன் சீக்கிரமாய் வருகிறார். அப்பொழுது அவர் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க விதமாய், நாம் அத்தகைய கிறிஸ்தவர்களாய் இருத்தல் அவசியம் – கோதுமையானது முதிர்வடைய வேண்டும். அது சரி.

கிறிஸ்து தமது சொந்த வார்த்தையில் வெளிப்படுகின்றார், ஆகஸ்டு 22, 1965 காலை, பத்தி எண் 89

அதன் காரணமாகவே, ஜீவ புஸ்தகத்தில் முன் குறிக்கப்பட்ட மணவாட்டியானவள் அழைக்கப்படும்போது, வானத்திலிருந்து ஓர் சத்தம் பிறந்து, அது மணவாட்டிக்குள் பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தை அபரிமிதமாக நிரப்பி, பூமியிலிருந்து அவள் எடுக்கப்படுவதற்கேற்ற கிருபையை யுண்டாக்கும் என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன். தேவன் அதை வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறார்.

மூவகை விசுவாசிகள், நவம்பர் 24, 1963, பத்தி எண் 97

அப்பொழுது நான், “ஆண்டவரே, ஒரு நாள் வானத்திலிருந்து ஒரு சத்தம் உண்டாகும். அப்பொழுது கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் உயிரோடெழுந்திருப்பார்கள். இது நிகழக் காத்துக் கொண்டிருந்த முன்பிருந்த சபைக் காலங்களின் பரிசுத்தவான்கள் உயிரோடெழுந்து தங்கள் கல்லறைகளை விட்டு வெளியே வருவார்கள். அப்பொழுது உயிரோடிருக்கும் நாமும் அவர்களுடன் அணிவகுத்து ஆகாயத்துக்குள் செல்வோம். இந்த அழிவுள்ள சரீரங்கள் அவருடைய மகிமையின் சரீரத்திற்கு ஒப்பாக மறுருபப்

படும்” என்று எண்ணிக்கொண்டேன். எடுத்துக்கொள்ளப் படுதலானது நம் முன்னிருக்கும் இந்நாட்களில் பரலோகத்தை நோக்கிப் புறப்படும் அக்காட்சி எத்தகைய பவனியாயிருக்கும் என்பதை சிந்தனை செய்து பாருங்கள். ஒவ்வொருவரும் இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் தங்கள் மார்புகளில் பூசப்பட்டதையும், அவர்கள் காலத்து செய்திக்காக உண்மையாக வாழ்ந்ததையும் பெருமையாக மற்றவர்களுக்குக் காண்பித்து அணிவகுத்து செல்வார்கள். சகோதரனே, வரப்போகும் அந்த எடுத்துக்கொள்ளப் படுதலின் நேரத்திற்காக நாம் ஆவலுடன் எதிர்நோக்கியிருக்கிறோம்.

ஆகாயத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல், டிசம்பர் 4, 1965,
பத்தி எண் 178

நாம் முடிவு காலத்தில் இருக்கிறோம், நாம் கிழக்கிலிருந்தும் மேற்கிலிருந்தும் வடக்கிலிருந்தும் தெற்கிலிருந்தும் வந்திருக்கிறோம். நாம் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறோம்? அந்த எடுத்துக்கொள்ளப்படுதலுக்கு ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டு... நம்முடைய ஒவ்வொரு தசைநாரும் பரிசுத்த ஆவியினால் நிரையப்படும் வரைக்கும் சில நிமிடங்கள் உறுதியாய் நிலைத்திருக்கிறோம். அதன் பிறகு சபை மேலே செல்லும். ஓ, என்னே! தம்முடைய ஜனங்களை ஒருமித்து தம்மிடம் அழைத்து, அவருடன் உண்மையான ஒன்றாயிருத்தலைப் பெறுதல்.

ஒன்றாயிருத்தல், பிப்ரவரி 11, 1962, பத்தி எண் 209

நாம் முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். ஒன்றாயிருத்தல். நீங்கள் தேவனுடன் ஒன்றாயிருக்கிறீர்களா? அவ்விதம் தான் நீங்கள் இருக்க வேண்டும். ஆம். நாம் அவருடன் ஒன்றாயிருந்து... கிறிஸ்துவில் இருந்த சிந்தையே நம்மில் இருக்க

வேண்டும். அப்பொழுது உங்களில் இருக்கும் கிறிஸ்துவின் சிந்தை அவர் எழுதின ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் அடையாளம் கண்டு கொள்ளும்.

வேண்டாம்! ஆதாமே, வேண்டாம்! ஆதாமே! ஏவாளே, ஆதாமே, பிசாசின் பொய்க்கு இனிமேல் செவி கொடுக்காதீர்கள் என்று உங்களிடம் மன்றாடுகிறேன். தேவனுடைய வார்த்தையில் நிலைத்திருங்கள். அது **கர்த்தர் உரைக்கிறதாவது**. அவருடைய வார்த்தையில் நிலைத்திருங்கள். அதிலிருந்து பிரிந்து செல்லுதல் நீங்கள் தேவனுடன் கொண்டுள்ள ஐக்கியத்தை முறித்து விடும் – பரிசுத்த ஆவியின் மூலம் தேவனுடன் ஒன்றாயிருத்தல். நீங்கள் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுள்ளதாகக் கூறிக்கொண்டு வார்த்தையுடன் இணங்காமல் போனால், நீங்கள் தேவனுடன் ஒன்றாயிருத்தலை பெற்றிருக்கவில்லை.

இதை நாம் ஒன்று சேர்ந்து கூறுவோம். தேவனுடன் (சபையோர், “தேவனுடன்” என்கின்றனர் – ஆசிரியர்.) ஒன்றாயிருத்தல் என்பது (“ஒன்றாயிருத்தல் என்பது”) தேவனுடைய ஆவியை (“தேவனுடைய ஆவியை”) உங்களுக்குள் (“உங்களுக்குள்”) பெற்றிருந்து (“பெற்றிருந்து”), அது வார்த்தையுடன் (“அது வார்த்தையுடன்”), எல்லா வார்த்தையுடன் (“எல்லா வார்த்தையுடன்”) முழு வார்த்தையுடன் (“முழு வார்த்தையுடன்”) இணங்கி (“இணங்கி”) அதை வல்லமையுடன் (“அதை வல்லமையுடன்”) வெளிப்படச் செய்வதே (“வெளிப்படச் செய்வதே”).

ஒன்றாயிருத்தல், பிப்ரவரி 11, 1962, பத்தி எண் 211, 213, 215

தொலைபேசியில் பேசி, சபையில் சண்டைகளை உண்டாக்குவது போன்ற செயலைப் புரியும் ஒரு ஸ்திரீயின் வாழ்க்கை, நாம் நடைமுறையில் காண்பிக்க வேண்டிய சுவிசேஷத்திற்கு தகுதியுள்ளதாக இல்லை. சபையில் பிரிவினை உண்டாக்கி, ஜனங்களிடையே சண்டை மூட்டும் எவருமே, நாம் பிரசங்கிக்கும் சுவிசேஷத்திற்கு தகுதியுள்ளவராக இருப்பதில்லை. அது முற்றிலும் உண்மை. அது தேவபக்தியின் வேஷத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, உங்களை இத்தகைய செயல்களினின்று பாதுகாக்கும் வல்லமையை மறுதலிப்பதாகும்.

உன் வாழ்க்கை சுவிசேஷத்திற்கு தகுதியாய்
அமைந்துள்ளதா?, ஜூன் 30, 1963

உங்களிடம் அந்த அடையாளம் இருந்தால், உங்களைச் சுற்றிலும் ஆவியின் வல்லமையைப் பெற்றிருப்பீர்கள். அப்பொழுது நீங்கள் நடந்து செல்லும் போது, நீங்கள் கிறிஸ்தவர்களென்று மற்றவர் அறிந்து கொள்வார்கள்.

அடையாளம், செப்டம்பர் 1, 1963, பத்தி எண் 374

இப்பொழுது, பரிசுத்த ஆவியினிடத்திலிந்து, என்ன வருகிறது, அப்பொழுது அவர் உங்களுக்கு இயற்கைக்கு மேம்பட்ட விசுவாசத்தை, இங்கே கீழே அமைந்திருக்கின்ற அந்த ஆவிக்குரிய விசுவாசத்தை அளிப்பார். அந்த ஆவிக்குரிய விசுவாசம் வார்த்தையை மாத்திரம் அடையாளம் கண்டுகொள்ளும். யார் என்ன கூறினாலும் உபயோகமில்லை. அந்த வார்த்தையை மாத்திரமே அறிந்திருக்கும்.

தூஷணமான நாமங்கள், நவம்பர் 4, 1962, பத்தி எண் 149

★★★★★

முக்காடு

இது சிலருக்கு கசப்பாக இருக்கப்போகின்றது. அவள் தேவனுடைய வடிகட்டும் பொருளின் வழியாக கடக்கத் துவங்கும்போது. அவர்கள் தலைமயிரைக் கத்தரிக் கக் கூடாதென்று அது கூறுகின்றது. பிறகு என்ன? அவள் மறுபக்கம் வெளியே வருகிறாள். ஒரு ஸ்திரீ அவ்வாறு செய்வது பாவம் என்றும் கனவீனமான செயல் என்றும் கூறினால்... அவள் விரும்பினால்... “அவள் தலைமயிர் கத்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்று விரும்பினால், அவள் சிரைத்துக் கொள்ளட்டும். ஒரு பெண் தலைமயிரை சிரைத்துக் கொள்ளுதல் என்பது அவளுக்கு வெட்கமாயிருக்கும். அப்படியானால் அவள் முக்காடிட்டுக் கொள்ளட்டும்” என்று பவுல் கூறினான் (1 கொரி. 11:5-6). தலைமயிர் அவளுக்கு முக்காடாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது (1 கொரி. 11:5), தொப்பி அல்ல, ஸ்திரீயே! தலைமயிரே அவளுடைய முக்காடு என்று வேதம் கூறுகின்றது. அவள் கர்த்தருக்கென்று நசரேயளாக இருக்கிறாள் என்பதை அது காண்பிக்கின்றது. அது பெண்ணுக்குள்ள நீண்ட தலைமயிர், அவள் கர்த்தருக்கென்று நசரேயளாக இருக்கிறாள் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாய் அமைந்துள்ளது.

சிந்திக்கும் மனிதனின் வடிகட்டும் பொருள், ஆகஸ்டு 22, 1965 மாலை, பத்தி எண் 81

நீங்கள் ஒரு பெந்தெகொஸ்தே சபையைச் சேர்ந்திருந்து, நீண்ட கூந்தல் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பது மூட நம்பிக்கையென்று அது உங்களிடம் கூறுமானால் - “உனக்குப் பைத்தியம் பிடித்து விட்டது” என்றெல்லாம் கூறுமானால், அப்படிச் கூறும் மனிதனுக்கு

பிசாசு பிடித்துள்ளது. ஏனெனில் தேவனுடைய வார்த்தை, “ஸ்திரீயானவள் தலைமயிரைக் கத்தரித்துக் கொள்கிறது அவளுக்கு வெட்கமாயிருக்கும். அவள் தன் தலையை கனவீனப்படுத்துகிறாள்” என்று கூறியுள்ளது. அதன் மூலம் அவள் தன் புருஷனை கனவீனப்படுத்துகிறாள், அவளுடைய புருஷன் சபை, சபை கிறிஸ்து. அவள் கனவீனமான மதசம்பந்தமான வேசி - நிர்வாணியாயிருந்து அதை அவள் அறியாமலிருக்கிறாள். நிர்வாணி. ஒரு ஸ்திரீயின் முக்காடு அவளுடைய தலைமயிர் என்று வேதம் கூறவில்லையா? அவளுக்கு தலைமயிர் தான் முக்காடாக கொடுக்கப்பட்டுள்ளது அல்லவா?

இதை அறியாமலிருக்கிறாய், ஆகஸ்டு 15, 1965, பக்கம் 46

“ஆண்கள் அணியும் இந்த ஸ்லாக்குகளை அணிந்தால் என்ன தவறு?” என்று கேட்கிறார்கள். அல்லது கெண்டைக் கால் வரைக்கும் அணிந்து கொள்ளும் இறுக்கமான ஒரு வகை ஆடை (Pedal-Pushers) அணிந்து கொண்டால் என்ன தவறு என்று கேட்கிறார்கள். ஆணின் உடையை பெண் தரிப்பது தேவனுக்கு அருவருப்பானது என்று வேதம் கூறுகிறது. அது வேதம் இவ்வாறு கூறுகிறது என்பதாக இருக்கிறது. தன் தலைமுடியை வெட்டிக்கொள்கிற எந்த ஸ்திரீயும் தன் தலையை கனவீனப்படுத்துகிறாள். கட்டையாக வெட்டிக்கொள்ளப்பட்ட முடியுடன் ஒரு பெண் ஜெபிப்பதானது அவளுக்கு பாவமாயிருக்கிறது, ஏனெனில், வேதம், “தன் தலையை மூடிக் கொள்ளாமல் சபையில் ஜெபிப்பது...” என்று கூறுகிறது.

ஓ, நீங்கள், “நான் ஒரு தொப்பியை அணிந்து கொண்டுள்ளேன்” என்று கூறலாம். நீ மாய்மாலக்காரி. வேதமானது, தலைமயிரானது ஸ்திரீயானவளுக்கு முக்காடாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறும்போது, அப்படிப்

பட்ட காரியங்களை அவர்களுக்குப் போதியுங்கள். மனிதனால் உண்டாக்கப்பட்ட ஒரு தொப்பி அல்ல முக்காடு. தலைமயிரே முக்காடு என்று வேதம் கூறுகிறது. அப்படித் தான் வேதம் கூறுகிறது. நான் சத்தியத்தை எடுத்துரைக்க மாத்திரமே உத்திரவாதமுள்ளவன். வேறெதெற்கும் அல்ல. “ரிக்கட்டாக்கள்” என்னும் ஜனங்களின் வேண்டுகோளுக்காக நேர்மையுற்றிருக்க வேண்டாம். அவர்கள் தேவ வசனத்தை வஞ்சகமாகப் புரட்டுகிறார்கள்.

இப்பொல்லாத காலத்தின் தேவன், ஆகஸ்டு 1, 1965, பத்தி எண் 153, 154

351. சகோ.பிரான்ஹாமே, 1 கொரிந்தியர் 11 ம் அதிகாரம், 4 முதல் 6 வசனங்களை தயவு கூர்ந்து விளக்கவும். அது தலைமயிரைத் தவிர வேறு ஒரு முக்காட்டைக் குறிக்கவில்லையா? அல்லது, நமக்குத் தேவையான ஒரே முக்காடு நீண்ட தலைமயிர் மட்டுமா? (1 கொரிந்தியர் 11ம் அதிகாரத்தை எனக்கு எடுத்துத் தாருங்கள், நாம் பார்ப்போம். 1 கொரிந்தியர் 11:4). அது உரைக்கிறது நாம் ஜெபிக்கும் போது... (ஓ, ஆம் அவர்கள் அதை இங்கு கூறியுள்ளனர். அவர்கள் கூறுகின்றனர்). ஜெபிக்கும்போது அல்லது தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும்போது, நமது தலைமயிரை நாம் எடுத்துவிடலாமா... (நாம் பார்ப்போம், அவர்கள் இங்கு ஒன்றை கோடிட்டுள்ளனர்.) தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும் போது நமது தலைமயிரை நாம் எடுத்துவிடலாமா... (நீங்கள் என்ன கூறுகிறீர்கள் என்றால்), நாம் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும் போது, தலைமயிரை எடுத்து விடவும் போட்டுக் கொள்ளவும் செய்யலாமா?

நீங்கள் தலைமயிர் துண்டு ஒன்றை அணிந்திருப்பீர்களானால், அவ்விதம் செய்யலாம், ஆனால் பீட்டில் டோப்பாக்கள் அல்லது அது போன்ற ஒன்றை அணிந்து கொள்ளும் விஷயத்தில்.. நான் அதில் சரியாக காட்சி

யளிக்கக் கூடுமானால், நானும் கூட ஒருக்கால் ஒன்றை அணிந்து கொள்வேன். ஆனால் பீட்டில் டோப்பாவை அல்ல, ஒரு தலைமயிர் துண்டை.

அது உண்மை. உங்களுக்குத் தலைமயிர் இல்லாமல் இருந்து, நீங்கள் ஒன்றைப் பெற விரும்புவீர்களானால், உங்களால் அதை செய்ய முடிவுமானால், அதனால் தவறொன்றுமில்லை. ஆம், ஐயா! ஒரு ஸ்திரீக்கு தலைமயிர் போதுமான அளவுக்கு நீளமாக இல்லையென்றால், அவள் சவரி மயிர் போன்ற தலைமயிரை அதனுடன் இணைத்துக் கொள்ள விரும்பினால், அதைப் போட்டுக் கொள்ளுங்கள், சகோதரியே, என்று நான் கூறுவேன்.

ஒரு மனிதனுக்கு பயங்கர ஜலதோஷம் பிடித்து, ஏதாவதொரு விதத்தில் அதைத் தடுக்க விரும்பினால், அல்லது தன் மனைவிக்கு நன்றாக காணப்பட விரும்பினால், அவர் ஒரு தலைமயிர் துண்டை அணிந்து கொள்ள விரும்பினால், அப்படியே செய்யுங்கள். அதனால் தவறொன்றும் இல்லை (இல்லை, ஐயா!) நீங்கள் பல் கட்டிக் கொள்வது அல்லது செயற்கை கை வைத்துக் கொள்வது போல. இயற்கை உங்களிடமிருந்து ஏதாவதொன்றை எடுத்து விட்டு, இவை அதற்குப் பதிலாக நமக்கு கிடைக்கிறதென்றால், அதை செய்யுங்கள், அது முற்றிலும் சரி.

ஆனால் அது இங்கு என்ன கூறுகிறதென்றால், “ஜெபிக்கும் போது அல்லது தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும் போது, நாம் தலைமயிரை எடுத்துவிடவும் போட்டுக் கொள்ளவும் செய்யலாமா?” இதன் அர்த்தம் என்ன?

சரி, அதைப் படியுங்கள் சகோ.நெவில்... 4 முதல் 6 வசனங்கள். சரி, சரி.

ஜெபம் பண்ணுகிற போதாவது, தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லுகிற போதாவது, தன் தலையை மூடிக் கொண்டிருக்கிற எந்தப் புருஷனும் தன் தலையைக் கனவீனப்படுத்துகிறான். (அதாவது, அவனுக்கு நீண்ட தலைமயிர் இருக்குமானால். சரி.).

ஜெபம் பண்ணுகிற போதாவது, தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லுகிற போதாவது, தன் தலையை மூடிக் கொள்ளாதிருக்கிற எந்த ஸ்திரீயும், தன் தலையைக் கனவீனப்படுத்துகிறான்... (அது அவளுடைய கணவன்)... அது அவளுக்குத் தலை சிரைக்கப்பட்டது போலிருக்குமே.

ஸ்திரீபானவள் முக்காடிட்டுக் கொள்ளாவிட்டால் தலை மயிரையும் கத்தரித்துப் போடக்கடவள்.. (அவள் தலைமயிரை 'பாப்' செய்து கொள்ள விரும்பினால், அதை முழுவதும் சிரைத்து விடக் கடவள். பாருங்கள்? அவளுக்கு முடியாதென்றால்...); தலைமயிர் கத்தரிக்கப்படுகிறதும் சிரைக்கப்படுகிறதும் ஸ்திரீக்கு வெட்கமானால் முக்காடிட்டுக் கொண்டிருக்கக் கடவள்.

அங்கு, தலைமயிரை எடுத்து விடுவதையும் போட்டுக் கொள்வதையும் குறித்து எதுவும் சொல்லப்பட்டதாக என்னால் காண முடியவில்லை... அவள் தலைமயிரை கத்தரித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னால், அதை முழுவதுமாக சிரைத்துப் போடக்கடவள் என்றுதான் அவர் கூறியிருக்கிறார். பாருங்கள்? ஏனெனில், அவள் தலை மயிரை வைத்துக் கொள்ள விரும்பாமல் போனால்; ஏனெனில் தலைமயிர் தான் அவள் முக்காடு. ஆனால் ஒரு மனிதன் தன் தலையை மூடிக்கொண்டால், ஸ்திரீயைப் போல் நீண்ட தலைமயிர் வைத்துக் கொண்டு பிரசங்க பீடத்தில் நின்றால், அங்கு அவன் ஸ்திரீயைப் போல் காணப்படுவான். பாருங்கள்? ஆகையால் அவன் அவ்விதம் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. பாருங்கள்?

தலைமயிரை எடுத்து விடுவதும் போட்டுக் கொள்வதும் என்பதை என்ன அர்த்தத்தில் கூறியிருப்பார் என்றால்... ஒரு மனிதன் தன் தலையை முக்காடிட்டுக் கொண்டு தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பதென்றால், அவன் அந்த முக்காட்டை எடுத்து விட வேண்டும் என்று தவறாக புரிந்து கொண்டிருக்கக் கூடும். பாருங்கள்? இல்லை. அதுவல்ல. அவனுக்கு நீண்ட தலைமயிர் இருந்தால், அவன் தலையை மூடிக் கொண்டதாக அர்த்தம்... இப்பொழுது, இந்த கேள்வியைக் கேட்டவரே, நீங்கள் இன்னும் சிறிது கீழே வாசிப்பீர்களானால், ஸ்திரீக்குத் தலை புருஷன் என்பதாக நீங்கள் கண்டு கொள்ளலாம். எத்தனை பேருக்கு அது தெரியும்? புருஷனின் தலை கிறிஸ்து; எனவே கிறிஸ்துவுக்காக ஒரு மனிதன் தன் தலைமயிரைக் கத்தரித்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் அவருக்குள் மனிதன், ஸ்திரீ, எல்லாருமே உள்ளனர். அவர் தகப்பன், தாய், சகோதரி எல்லாருமாய் இருக்கிறார். ஆனால் ஒரு மனிதனுக்குள் ஆண்மை மட்டுமே உள்ளது. எனவே அவன் கிறிஸ்துவின் நிமித்தம் அதை கத்தரித்து விட வேண்டும்; ஆனால் ஒரு ஸ்திரீக்குள் பெண்மை மட்டுமே உள்ளது, எனவே அவள் தன் தலையை மூடிக் கொண்டிருக்க வேண்டும்; ஏனெனில் அவளுடைய புருஷன் அவளுக்கு மேல் இருக்கிறான். அவன் அவளுடைய ஆண்டவன், ஆளுகை செய்பவன்; எனவே அவள் நீண்ட தலைமயிர் வைத்திருக்க வேண்டும்.

பிறகு, அவள் அதை கத்தரித்து விட வேண்டுமென்று சொன்னால், அதை முழுவதும் சிரைத்து விடக்கடவள். ஆனால் அழகாக காணப்பட வேண்டிய ஒரு ஸ்திரீக்கு தன் தலைமயிரை சிரைத்துக் கொள்வது வெட்கமாகவோ அல்லது அவமானமாகவோ இருந்தால், அவள் தன் தலையை மூடிக் கொள்ளக் கடவள்; எனவே அது...

எவருக்குமே... எல்லாருக்கும் விளக்கப்பட்டு விட்டதா? அது சரியாக தொனிக்கிறதா? அப்படியானால், அது உங்களுக்கு விளங்கி விட்டால் “ஆமென்” என்று சொல்லுங்கள் (சபையோர் “ஆமென்” என்கின்றனர் – ஆசி.) சரி.

கேள்விகளும் பதில்களும், (COD 2:21), ஆகஸ்டு 30, 1964 காலை, கேள்வி எண் 351

ஒரு மனிதன் தன் தலைமயிரை எவ்விதம் கத்தரித்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்பதைக் குறித்து தேவன் கவலைப் படுவதில்லை என்று எண்ணுகிறேன், அவன் தலைமயிரைக் கத்தரித்துக் கொண்டால் சரி. ஏனெனில் அவனுக்கு தலை தேவன், ஆனால் ஸ்திரீக்கு தலை மனிதன், எனவே அவள்... அவள் தலைமயிரைக் கத்தரித்துக் கொண்டால் தன் தலையை கனவீனப்படுத்துகிறாள். அப்படியானால் கனவீனமான ஒரு ஸ்திரீ விவாகரத்து செய்யப்பட்டு தள்ளப்பட வேண்டும். அது சரியா? எனவே ஒரு ஸ்திரீ தன் தலைமயிரைக் கத்தரித்துக் கொண்டால், அவள் தவறான வாழ்க்கை வாழ்ந்தது போல் அவளைத் தள்ளிவிட அவளுடைய கணவனுக்கு வேதப்பிரகாரமான உரிமையுண்டு. அது உண்மையென்று எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? வேதம் அவ்விதம்தான் உரைக்கிறது, ஏனெனில் அவள் தன் தலையை கனவீனப்படுத்துகிறாள். கனவீனமான எந்த பெண்ணுடனும் வாழலாகாது.

கேள்விகளும் பதில்களும், (COD 2:20), ஆகஸ்டு 23, 1964 மாலை, பத்தி எண் 169

இப்பொழுது கவனியுங்கள், அவர்கள் கொண்டுள்ள பழக்கவழக்கங்கள், அவர்கள் கொண்டுள்ள ஒழுக்கங்கெட்ட செயல்கள், நாம் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். முதலாவதாக நீங்கள் அறிய வேண்டியது, அது பிராடெஸ்டெண்டு

சபைகளுக்குள் கசிந்தது. கத்தோலிக்க ஸ்திரீகள், “நீங்கள் சபைக்குச் சென்று தலையில் கைகுட்டை போட்டுக் கொள்ளும் வரைக்கும் குட்டை கால் சட்டை அணிவதனால் பாதகம் ஒன்றுமில்லை” என்றனர். ஏதோ ஒருவிதமான பாரம்பரியம். “வெள்ளிக்கிழமையில் மாம்சம் புசிக்கா தீர்கள்.” ஓ, சபையில் பிரவேசிக்கும்போது தலையின் மேல் கைகுட்டை போட்டுக் கொள்ள வேண்டுமென்று வேதத்தில் எங்குள்ளது? அதைக் குறித்த வேதவசனத்தை எனக்குக் காண்பியுங்கள் பார்க்கலாம். அது கள்ளத் தீர்க்கதரிசனம். சபையில் நீங்கள் தொப்பி அணிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று வேதத்தில் எங்குள்ளது? நீங்கள் தலையில் தொப்பி அணிந்து கொள்ளும்போது, நீங்கள் கிறிஸ்துவை கனவீனப் படுத்துகிறீர்கள். அது உண்மை. நான் மனிதரைக் குறித்து பேசுகிறேன். ஸ்திரீகளே, உங்களுக்கு ஒரு முக்காடு உள்ளது. அது ஒரு தொப்பி அல்லது கைகுட்டை என்று எனக்குக் காண்பிக்கும்படிக்கு நான் எவருக்கும் சவால் விடுகிறேன். உங்கள் தலைமயிர்தான் உங்களுக்கு முக்காடு! நீங்கள் அதை கத்தரித்து விட்டீர்கள். அதைக் குறித்து என்ன சொல்லுகிறீர்கள்? ஓ, அவர்கள், “அது பழைய நாகரீகம்” என்கின்றனர். அப்படியானால், அது வேதாகமம்! தேவனுடைய வார்த்தை சரியானது.

நாம் ஏன் ஒரு ஸ்தூபனம் அல்ல?, செப்டம்பர் 27, 1958,
பத்தி எண் 125

அன்றொரு நாள் ஒரு ஸ்திரீ ஒரு கேள்வியை எழுதி என்னிடம் அனுப்பினாள். அவள், “சகோ. பிரான்ஹாமே” – இல்லை, அது ஒரு மனிதன், ஒரு போதகர். அவர் ஒருக்கால் இக்காலையில் இங்கிருக்கக் கூடும். அவர் ஓஹையோவைச் சேர்ந்தவர். அவர், “நீங்கள் கூறுவதையே நாங்களும் கூற விரும்புகிறோம், ஆனால் தவறான ஒன்றை நாங்கள் உங்கள் ஒலிநாடாக்களில் கண்டோம்” என்று

எழுதியிருந்தார். அந்த கடிதத்தை பில்லி என்னிடம் கொண்டு வந்தான். அவர், “உங்கள் ஒலிநாடாக்களில் ஒன்று தேவனுடைய வார்த்தைக்கு முரணாக உள்ளது. நாங்கள் நீங்கள் கூறியதையே கூற விரும்புகிறோம். உங்களிடம் ஒரு கேள்வி கேட்க விரும்புகிறேன். 1 கொரிந்தியர் 11-ம் அதிகாரத்தில் ஸ்திரீகள் தலையை மூடிக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் புருஷன் தலையை மூடிக்கொள்ளக் கூடாது என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. அதை நாங்கள் விசுவாசிக்கிறோம். அதாவது ஸ்திரீகள் சபையில் தொப்பி அணிந்திருக்க வேண்டும், புருஷர் சபையில் தொப்பியைக் கழற்றி விட வேண்டும். தலையை மூடிக் கொள்ளுதலை நாங்கள் விசுவாசிக்கிறோம். மற்றொரு கேள்வி என்ன வெனில், ஜனங்கள் எங்களிடம் வந்து, கர்த்தருடைய தூதன் உங்களிடம் வந்து பேசுகிறார் என்றும், நீங்கள் கூறும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் கர்த்தருடைய தூதன் உரைத்ததே என்றும் கூறுகின்றனர். அதற்கு விரோதமாக போராடுவ தென்பது மிகவும் கடினம். எங்கள் சபையில் நீங்கள் கூறுவதையே நாங்களும் கூற விரும்புகிறோம். ஆனால் சகோ.பிரன்ஹாமே, இந்த விஷயத்தில் நீங்கள் சிறிது தவறு செய்து விட்டதாக உங்களுக்குத் தோன்றவில்லையா?” என்று எழுதியிருந்தார்.

நான் அவருக்கு இவ்வாறு பதிலளித்து எழுதினேன்: “என் விலையேற்பெற்ற சகோதரனே, நான் தவறு செய்யவில்லை. ஸ்திரீ தன் தலையை மூடிக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் அவள் ஏன் அதைச் செய்ய வேண்டு மென்றும் 1 கொரிந்தியர் 11ம் அதிகாரம் உரைக்கிறது. பிறகு 15ம் வசனம் அவளுடைய நீளமான தலையிர் அவளுக்கு முக்காடாக கொடுக்கப்பட்டுள்ளதாக கூறுகிறது – தொப்பி அல்ல” கத்தோலிக்க ஆவி சபையை நீண்ட காலமாக ஆட்கொண்டு விட்டது. அவளுடைய நீளமான

தலைமயிரே அவளுடைய முக்காடு. இயற்கையே அதை எடுத்துக்காட்டுகிறது அல்லவா.

கவனியுங்கள், வேறொரு கேள்வி என்னிடம் வந்தது. சில நாட்களுக்கு முன்பு யாரோ ஒருவர் என்னிடம் இந்த கேள்வி கேட்டார். இதைப்பற்றி கூறும்போது அதையும் விவரித்து விடுகிறேன். அவர், “தூதர்களினிமித்தம் ஸ்திரீ நீண்ட தலைமயிரை வைத்திருக்க வேண்டுமென்று வேதம் உரைக்கிறதே. தூதர்களுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் சம்பந்தம் என்ன?” என்று கேட்டார்.

நான், “தூதன் என்பவன் யார்? செய்தியாளன்” என்றேன். பவுல் இங்கு என்ன கூறுகிறான்? தேவனிடத்திலிருந்து வந்த ஒரு தூதன், ஒரு உண்மையான செய்தியாளன், உங்களிடம் வருவானானால், நீங்கள் நீண்ட தலைமுடியை வைத்திருப்பது நலம். இல்லையெனில் அவன் உங்களைக் கடிந்து கொள்வான். அது உண்மை. எத்தனை பேருக்கு... தூதன் என்பது செய்தியாளன் என்று தெரியும்? அது முற்றிலும் உண்மை. தேவனால் அனுப்பப்பட்ட ஒரு செய்தியாளன் அதை கடிந்து கொள்வான். எனவே பவுல், “தூதர்களினிமித்தம் நீங்கள் நீண்ட தலைமுடியை வைத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்கிறான். தேவனால் அனுப்பப்பட்ட தூதர்கள் வரும்போது, இதை கடிந்து கொள்வார்கள். ஆம், நிச்சயமாக. ஏனெனில் தேவனிடத்திலிருந்து வந்த ஒரு தூதன், ஒரு உண்மையான செய்தியாளன், தேவனுடன் தொடர்பு கொண்டவன், அவன் கூறும் தேவனுடைய வார்த்தை ஒருபோதும் தவறாது. அது முற்றிலும் உண்மை. வானத்திலிருந்து வருகிற ஒரு தூதன் வேறெதையாவது பிரசங்கித்தால், அவன் சபிக்கப்பட்டவனாயிருக்கக்கூடவன் என்று பரி.பவுல் கூறியுள்ளான். அது உண்மை. ஸ்திரீ நீண்ட தலைமுடி வைத்திருக்க வேண்டு

மென்றும் அதுவே அவளுடைய முக்காடு என்பது உண்மையென்றும் நாம் காண்கிறோம்.

ஒன்றாயிருத்தல், பிப்ரவரி 11, 1962, பத்தி எண் 129-132

இப்பொழுது, அவள், “சகோதரன் பிரன்ஹாம், என் கணவர் நான் நீண்ட முடிவைத்திருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்” என்று கூறினாள்.

நானும், “தேவனும் அதே காரியத்தைத் தான் விரும்புகிறார்” என்றேன். அது சரி, ஏனெனில் ஸ்திரீகள் நீண்ட மயிரை வைத்திருக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளனர். அது தான் அவர்களுடைய முக்காடு ஆகும்.

இந்த ஸ்திரீகள் இன்றைக்கு – அல்லது ஸ்திரீகளாகிய நீங்கள், கூறப்போனால், தொப்பிகளை அணிகிறீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். அது உங்களுடைய முக்காடு என்று கூறுகிறீர்கள். அது தவறு. வேதாகமம் ஒரு ஸ்திரீயினுடைய முக்காடு அவளுடைய தலைமயிரே என்று கூறுகிறது. ஆகவே அவள் தன்னுடைய மயிரைக் கத்தரித்துக் கொள்வாளானால் அது அவள் ஜெபிப்பதற்கு ஒரு சாதாரண காரியமாகும். அது சரியா? அது வேதவசனம். பாருங்கள்? ஆகவே இப்பொழுது, ஸ்திரீகள் நீண்ட மயிரைக் கொண்டிருக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றனர், அதைக் குறித்து நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்களோ அது ஒரு பொருட்டல்ல; அது கர்த்தர் உரைக்கிறதாவது என்பதே. நீங்கள் எந்த இடத்திலேயாவது எனக்குக் காண்பியுங்கள்...

நீங்கள், “நல்லது, என்னுடைய முடி நீளமாக உள்ளது. பாருங்கள் அது என்னுடைய தோள்கள் வரை உள்ளது” என்று கூறலாம். அது குட்டை மயிர் ஆகும். “கிறிஸ்து...” நீங்கள் “கிறிஸ்து நீண்ட முடி வைத்திருந்தாரே” என்று கூறலாம். இல்லை, இல்லை. அவர் அப்படி

வைத்திருக்கவேயில்லை. அவர் தோள் வரை நீளமுள்ள முடியை வைத்திருந்தார் என்று அவர்கள் அவ்வாறு கூறுகின்றனர். அவர்கள் – அவர்கள் இந்த விதமாக அதை இழுத்து தோள்வரை நீளமாக இருக்கும்படி அதை வெட்டி விடுகின்றனர். அதைக் குறித்துள்ள கிரேக்க வார்த்தையைப் பாருங்கள், நீங்கள் அதைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

பெண் தன்மையான மயிர்... மனிதன் இந்த விதமாக நீளமான நீண்ட முடி வைத்திருக்கக்கூடாது, ஏனெனில் அது பெண் தன்மையாகும். ஆனால் அவர் அதை தம்முடைய தோள்களண்டை இங்கே கத்தரித்தார், அந்த இடத்தில் அவர்கள் வெட்டினர். எங்கே அதைக் கத்தரித்தார்களே, அவருடைய தலையை சுற்றி, அதைப் போன்று பாப் செய்து விட்டார்கள். அது சிறிய முடியாகும்

ஆகவே, பெண்கள், தங்கள் தோள் வரை முடி வைத்திருப்பது, அது இன்னுமாக குட்டை முடியாகும். இப்பொழுது, அது உங்களை நரகத்திற்கு கொண்டு செல்லுமா அல்லது உங்களை பரலோகத்திற்கு கொண்டு செல்லுமா என்று நான் கூறவில்லை. அதனுடன் எந்தவித சம்பந்தமும் கிடையாது. ஆனால் பெண்களுக்கான சபையின் கட்டளை என்னவெனில் அவர்கள் நீண்ட தலைமயிரைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதே. அது சரி; அது சரி; ஆகவே சபைக்குள் நுழையும்... அது – அது காரியங்களில், பொது காரியங்களில் – அல்லது அது – சபையின் நடத்தைக் குறித்த விவகாரங்களில் அவர்களுக்கு எந்தவித பங்கும் கிடையாது. அவள் கீழ்ப்படிதலுள்ள வளும், பயபக்தியுள்ளவளுமாகவும், இன்னும் மற்ற போன்றவை, ஏனெனில் அவள் தான், முதல் விழுந்து போதலைக் கொண்டு வந்தாள் என்று வேதாகமம் கூறு

கிறது. அது சரி; அது சரி. இப்பொழுது விரைவாக முடிப் போம். அது புண்படுத்தவில்லை என்று நான் நம்புகிறேன்.

கேள்விகளும் பதில்களும், (COD 1:3), ஜனவரி 3, 1954,
பத்தி எண் 125-130

சற்று சிந்தனை செய்து பாருங்கள். நீங்கள் வாழும் காலத்தையும் நேரத்தையும் அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடிகின்றதா? உங்கள் பெண்கள் ஏன் தலைமயிரைக் கத்தரிக்கின்றார்கள்? “ஓ, எங்கள் சபை அதைக் குறித்து ஒன்றும் கூறுவது கிடையாது” என்று நீங்கள் சொல்லலாம். ஏன் தெரியுமா? நீங்கள் குருடராயிருக்கின்றீர்கள். ‘தலை மயிரை கத்தரிப்பதால் தவறு ஒன்றுமில்லை’ எனக் கூறலாம். ஆனால் அது தவறென்று வேதம் உரைக்கின்றது. தலைமயிர் கத்தரித்துள்ள நிலையில் நீங்கள் ஜெபம் செய்வ தால், நீங்கள் கண்ணியமற்றவர்கள். ‘ஒரு ஸ்திரீ தலையை மூடிக்கொள்ள வேண்டும்’ என்று நீங்கள் சொல்வீர்கள். ஆனால் வேதமோ தலைமயிர்தான் அவளுக்கு முக்காடாக அளிக்கப்பட்டுள்ளது என்று உரைக்கின்றது – தொப்பியல்ல. மோசே, “ஆண்டவரே, பாதரட்சைகளுக்குப் பதிலாக என் தொப்பியைக் கழற்றி விடுகிறேன்” என்று கூறியிருந்தால் எவ்வாறிருக்கும்? அது சரியல்ல. கர்த்தர், ‘பாதரட்சை’ என்றால் அது ‘பாதரட்சை’ என்றுதான் அர்த்தம். அவர் ‘தலைமயிர்’ என்றால் அதை தான் குறிக்கின்றதேயன்றி, தொப்பியையல்ல. கர்த்தருக்கு துதியுண்டாவதாக! அவர் எதைக் கூறுகின்றாரோ, அதையே தான் குறிப்பிடுகின்றார். வேதத்தை நாம் சொந்தவிதமாய் வியாக்கியானம் செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை. அது எதைக் கூறுகின்ற தோ, அதையே குறிப்பிடுகின்றது. தேவனே அதன் வியாக்கி யானி. உங்கள் ஸ்தாபனங்கள் அர்த்தம் கொள்ளும் விதத் தில் அது அமைந்திருக்கவில்லை.

காலத்தையும் அதன் செய்தியையும் அடையாளம் கண்டு
கொள்ளுதல், ஜூலை 26, 1964 காலை, பக்கம் 38

★★★★★

டைனோசார் மிருகங்கள் உலகத்தில் வாழ்ந்ததா?

அன்றொரு நாள் அவர்கள் டைனோசார் பல்
ஒன்றை நயாகரா நீர்வீழ்ச்சியினருகில் கண்டுபிடித்தார்களாம்
(டைனோசார் என்பது பண்டைய காலத்தில் வாழ்ந்த ஒரு
மிருகம். அது அழிந்து விட்டது – தமிழாக்கியோன்) அதன்
எடை ஆறு பவுண்ட் என்றனர். அது பண்டைய மனிதனின்
பல் என்று கூறுவார்கள் என்று நினைத்தேன். ஆனால் அது
பண்டைய காலத்தில் வாழ்ந்த மிருகத்தினுடையது என்று
அவர்கள் கூறிவிட்டார்கள். இந்த மிருகங்கள் ஒரு காலத்தில்
இப்பூமியில் வாழ்ந்தன. அவை இப்பொழுது எங்கே?
இப்பொழுது டைனோசார் தோன்ற வேண்டுமென்று சர்வ
வல்லமையுள்ள தேவன் கட்டளையிட்டால், அடுத்த மணி
நேரத்திற்குள்ளாக நாற்பது மைல் ஆழத்திற்கு அவை
தோன்றும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? இவ்வுலகை
தேவன் வண்டுகளால் அழிக்க முடியும் என்பது உங்க
ளுக்குத் தெரியுமா?

உங்களிலிருக்கிறவர், நவம்பர் 10, 1963, பத்தி எண் 172

அன்றொரு நாள் எனக்கு வாக்குவாதம் உண்டாயிற்று... வாக்குவாதம் அல்ல, அசெம்பிளி ஆப் காட்சபையைச் சேர்ந்த ஒரு போதகர், என் கூட்டாளி, “நீங்கள் கூறுவது தவறு” என்றார்.

நான், “இருக்கலாம், அதில் என்ன தவறுள்ளது என்று என்னிடம் கூறுங்கள்” என்றேன்.

அவர் கூறினார்... அவர் தொடர்ந்து அதைக் குறித்துப் பேசத் தொடங்கினார். முதலாவதாக என்ன தெரியுமா, அவர் குழப்பமடைந்தார். அவர் ஒன்றைக் கூறினார். அவர், “சகோ. பிரன்ஹாமே, அந்த இனம் எங்கே? தேவன் ஒவ்வொரு இனத்திலும் ஒவ்வொன்றைப் படைத்ததாக கூறியுள்ளாரே. மனிதனுக்கும் மிருகத்துக்கும் இடையே ஒரு இனம் இருந்ததாகவும், விஞ்ஞானம் இப்பொழுது அதை கண்டுபிடிக்க முடியவில்லையென்றும் நீர் கூறின அந்த இனம் எங்கே? அது இவ்வுலகில் உள்ளதா? அது மனிதக் குரங்குகளா?” என்று கேட்டார்.

இல்லை, மனிதக்குரங்கின் இரத்தம் ஸ்திரீயுடன் கலவாது. வேறெந்த மிருகமும் அவளுடன் கலவ முடியாது. இல்லை, முடியவே முடியாது. அவ்வாறே மனிதனுடைய விந்து வேறெந்த பெண் இனத்தோடும் சேராது. அது முடியாது.

அப்படியானால் அந்த குறிப்பிட்ட மிருகம் எங்கே? தேவன், “ஒவ்வொன்றும் அதனதன் இனத்தை பிறப்பிக்கக்கடவது” என்றாரே.

நான் ஒருநிமிடம் அமைதியாயிருந்தேன். அப்பொழுது பரிசுத்த ஆவியானவரின் இனிமை என்னிடம், “அது இங்குள்ளது என்று சொல்” என்றார்.

நான் முதலில், “அது ஒருக்கால் அழிந்து போயிருக்கக்கூடும்” என்றேன்.

அவர், “ஆனால், சகோ. பிரன்ஹாமே. அது... நாம் வார்த்தையைக் குறித்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம், இல்லையா?” என்றார்.

நான், “ஆம், ஐயா. டைனோசர்கள் மற்றும் யானை போன்ற மாபெரும் விலங்குகள் போன்ற இராட்சத மிருகங்கள் அழிந்து போயின என்று அவர்கள் கூறுகின்றனரே, அது போன்று இதுவும் அழிந்திருக்கக்கூடும்” என்றேன்.

அவர், “சகோ. பிரன்ஹாமே, நாம் வார்த்தையின் நிரூபணத்தைக் குறித்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். பாவம் இங்குள்ளதென்றால், மூலபாவமும் இங்கிருக்க வேண்டுமே” என்றார்.

நான், “கர்த்தராகிய இயேசுவே, ‘நீங்கள் மனிதருக்கு முன்பாக வரும்போது என்ன பேசுவோமென்று கவலை கொள்ளாதிருங்கள். அது அந்நேரத்தில் உங்களுக்கு அருளப்படும்’ என்று கூறினீரே, கர்த்தாவே, இப்பொழுது நான் என்ன கூறுவேன்?” என்றேன். அவர், “அது இங்குள்ளதென்று அவரிடம் சொல்” என்றார். (மேடையின் மேல் தரிசனங்களைக் காண்பது போல்).

நான் எங்குள்ளதென்று அறியாமலே, “அது இங்குள்ளது” என்று சொன்னேன்.

அவர், “எங்கே” என்றார்.

நான் நினைப்பதற்கு முன்பாகவே அவர், “அது சர்ப்பம்” என்றார்.

அதுதான் அது. அது இனி ஒருபோதும் மிருகம் அல்ல. அது சபிக்கப்பட்டு, தன் வாழ்நாள் முழுவதும் வயிற்றினால் நகர்ந்து செல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. அது இங்குள்ளது. அது சரியா?

விவாகமும் விவாகரத்தும், பெப்ரவரி 21, 1965, பத்தி எண் 288-297

எல்லாவற்றிற்கும் அதிகாரிகளாக தம் புத்திரனையும் அவன் மனைவியையும் அவர் நியமித்தார். அது உண்மை, அதைத்தான் கர்த்தர் செய்தார். அவர் முழு ஆதிக்கத்தையும் அவர்களுக்களித்தார். அவர்கள் காற்றைக் கட்டளையிட்டால், காற்று அடிக்காமல் நின்று விடும். மரங்களுக்குக் கட்டளையிட்டால், அவை ஸ்தலம் மாறும்.

சிங்கமும் ஓநாயும் ஒருமித்து இரைதின்றன. அவைகளிடையே ஆட்டுக்குட்டி படுத்துக் கொள்ளும். பொல்லாங்கு என்பதே அப்பொழுது கிடையாது. தேவனுடைய ஆதிக்கத்தின் கீழ் பரிபூரண சமாதானமும் பரிபூரண இசையும் காணப்பட்டு, எல்லாமே பரிபூரணம் அடைந்திருந்தன. எல்லாமே இயங்க அவர் செய்தார். எல்லாமே புல்பூண்டுகள் புசித்தன. எதுவும் சாக வேண்டிய அவசியம் இருக்கவில்லை. எல்லாமே பரிபூரணமுள்ளதாய் இருந்தன.

எல்லாவற்றிற்கும் அதிகாரியாக அவர் தமது அருமைப் பிள்ளைகளை - அவருடைய புத்திரனையும் புத்திரியையும் - கணவன் மனைவியாக நியமித்தார்.

தேவன் அதிக திருப்தி கொண்டிருந்ததால், ஏழாம் நாளில் அவர் தம் கிரியைகளை முடித்து ஓய்ந்து, ஏழாம் நாளாகிய ஓய்வு நாளைப் பரிசுத்தமாக்கினார்.

ஆறாயிரம் ஆண்டு காலமாக அவர் உருவாக்கி உண்டாக்கினவைகளை அவர் திரும்பவும் ஒரு முறை

பார்த்தார். அவர் மலைகளை உயரே தள்ளி, எரிமலைகளின் குழம்பை உலரச் செய்து, தற்போதைய நிலைகளில் அவைகளை நிறுவினார். ஓர் அழகிய ஸ்தலமாக அது அமைந்திருந்தது. அதைப் போன்று வேறெதுவும் காணப்படவில்லை.

தேவனுடைய மகத்தான பரதீசில் டைனோசார் என்னும் பிரம்மாண்டமான முருகங்கள் ஊர்ந்து கொண்டிருந்தன, அவை யாருக்கும் தீங்கிளைக்கவில்லை; பூனைக் குட்டிகளைப் போன்று சாதுவான குணம் படைத்திருந்தன. அப்பொழுது பூமியில் வியாதிகளும், வருத்தங்களும், வியாதிகளை உண்டு பண்ணும் கிருமிகளும் இல்லை. ஓ! என்னே ஓர் ஸ்தலம்.

அழகிய பறவைகள் மரத்துக்கு மரம் பறந்து கொண்டிருந்தன. ஆதாம் அவைகளைப் பெயர் சொல்லி அழைக்க, அவை பறந்து வந்து அவன் தோள்களின் மேல் அமர்ந்து அவனிடம் கூவும். தேவன் வைத்திருந்த ஸ்தலம் எவ்வளவு அற்புதமாயிருந்தது!

சாத்தானின் ஏதேன், ஆகஸ்டு 29, 1965, பத்தி எண் 42-48

★★★★★